

og jeg tvivler heller ikke det Mindste om, at dette ogsaa med Hensyn til de Spørgsmaal, der nu ere komne frem, vil lykkes os. Jeg for mit Bedkommende er overbevist om, at Thingets Medlemmer dele den samme Anskuelse, som jeg har, at, skjøndt vi i Enkeltighederne have en fra Krigsministerens afvigende Mening, og, skjøndt hver især af os søger at gjøre sin Mening gjældende, saa glemme vi dog ikke de store Fortjenester, Krigsministeren har af sit Fædreland, saa glemme vi dog ikke de store Seire, som ere vundne under ham, saa glemme vi dog ikke, at hans Navn knytter sig til Danmarks hæderligste Dage. Derfor troer jeg ikke, at man i og for sig skal lægge stor Vægt paa saadanne smaae Optrin, hvor Lidenskaberne blusse saa stærkt op (Hør!), naar vi kun ikke tabe Forholdet i det Hele af Sigte. (Meget godt!)

Krigsministeren: Jeg takker den ærede Taler meget for de beroligende Ord, han sagde; men det gamle Ordsprog, at, som man raaber i Skoven, saa faaer man Svar, vil vistnok ikke være den ærede Taler ubekjendt. Jeg har havt Forretninger at afgjøre med den ærede Taler, og han vil vist give mig det Bidnesbyrd, at man kan tale sig tilrette med mig; men, naar en anden Taler, som har havt det samme Embede, jeg nu beklæder, og som kjender Banfælgighederne derved, gjør sig det til Formaal, ved enhver Leilighed at optræde som Kritiker over sin Eftermand, saa siger jeg: Da den Mand frivillig har fratruadt sit Embede, saa fordrer Sømmelighed, at han ikke, uden sær vigtige Grunde, giver sig af med at kritisere sin Efterfølger (Hysen. — Formanden ringer). Saameget er vist, at, naar jeg træder af, skal aldrig et dadelende Ord eller nogen Kritik fra mig falde paa min Efterfølger, da jeg selv kjender Banfælgighederne derved. Den ærede Taler vil sige, at han aldrig har dadellet mig personligt. Men det er ikke nok, at han ikke dadellet mig personligt; thi, naar han siger, at Artillericorpsset og Directionen for Armeens Personel ikke varetage deres Pligter — og det har han sagt flere Gange — (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!), saa falder Dadelen tilbage paa mig. Der har ikke været nogen Lei-

ling, uden at jeg har havt en stadig Opponent i Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2det District (Tscherning). (B. Christensen: Og Forsvarer!). Har jeg havt en Forsvarer i ham, og har jeg trængt til en saadan Forsvarer, saa maa min Bestyrelse have været meget slet (Hysen. — Formanden ringer).

Monrad: Ja jeg troer rigtigt nok, at den høitærede Krigsminister i denne Henseende nærer en Anskuelse, der ikke er den almindelige. Enhver Minister har i sin Forganger en af sine Kritikere; det er Noget, som man maa være belavet paa under en constitutionel Regjering, og det er aldeles i sin Orden. Jeg anseer mig saaledes for at være en bestalter Kritiker af Cultusministeren (Ratter), og jeg er overbevist om, at han ikke tager mig det ilde op, naar jeg søger at gjøre det, jeg kan, for at udsøre det, der ligger i en saadan Bestilling. Det ligger aldeles i Sagens Natur, og det er Noget, som man endog maa ønske, at Mand, der selv have været i Regjeringen, og have Sæde paa Rigsdagen, der søge at gjøre deres Meninger gjældende, og hvis den Tid skulde komme, at den høitærede Krigsminister forlod den Plads, hvorpaa han sidder, og flyttede ned i vor Midte, saa vilde jeg meget ønske, at han blev, og jeg for mit Bedkommende skulde søge, saameget jeg formaar, at bevæge ham til at blive en Kritiker af den, som blev hans Efterfølger. (Meget godt!)

Tscherning: Ja, jeg maa dog endnu bede om at maatte yttre et Par Ord.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Tscherning: Jeg vil spørge det ærede Thing, om jeg, naar jeg vælges i Finantsudvalget, og der bliver sat i den Underafdeling, som særlig har med Krigsministeriets Budget at gjøre, saa ikke skal optræde som Kritiker, (Hør!) og jeg spørger alle Dem, der i denne Retning have samarbejdet med mig, om jeg har søgt smaalig Udsættelse, eller om jeg er slaaet ind paa det større Omraade, om jeg ikke er gaaet ud paa at sætte alt det Smaalige tilside og paa at bringe Kritiken til at gaae ind paa det, som var stort; om ikke netop min Kritik altid er gaaet ud paa, at bringe en saadan Organisation tilveie, at